

INSTRUCCIONS PER AL MANEIG DEL DICCIONARI

1. Organització general

El diccionari està organitzat en **articles**, que es componen d'**entrada** i **contingut**. Les entrades, encapçalen els articles i apareixen ordenades alfabèticament. El contingut dels articles està organitzat en **accepcions** (una o diverses), que poden contenir subentrades (expressions formades per més d'un mot, seguides generalment de definició) i exemples. La divisió entre les accepcions s'indica amb un signe gràfic simple o doble, amb un punt i a part o, excepcionalment, amb un número d'ordre.

2. Mots i locucions

2.1. Les consultes al diccionari poden partir d'un mot aïllat (*mosca, cantar, més*) o d'un conjunt de mots que constitueixen una locució (*blat de moro, vers adònic, anar de mal borràs, fer catúfols, delirium trèmens; a les palpentès, a més a més, de mal grat, ad hominem*). En ambdós casos els lectors hi trobaran informació sobre aspectes relatius a la grafia, al significat, a les característiques gramaticals i a l'ús que se'n pot fer.

2.2. Si la consulta es fa a partir d'un mot aïllat, cal tenir en compte que alguns mots no tenen entrada explícita en el diccionari, tot i que hi són presents d'una manera indirecta. Així, per exemple, hi ha mots que no tenen entrada pròpia perquè són fàcilment predictibles (*gèlidament, abonyegat, rebò, traginable*). El diccionari també ofereix als lectors un nombre important d'**afixos** (prefixos, formes prefixades, sufixos i formes sufixades) que faciliten la interpretació i la creació de molts d'aquests mots predictibles (*pluri-, cardio-, -oic, -forme*).

El diccionari inclou alguns manlleus no adaptats, que s'han de buscar a partir de la seva grafia original. El criteri que ha prevalgut per a respectar la forma gràfica d'aquests mots manlevats és que es tracta de formes internacionalment molt esteses (*croissant, jazz, whisky*), de noms propis esdevinguts noms comuns (*calvados, ohm, röntgen*) o de derivats de noms propis (*kantisme, freudià, goethita*).

2.3. Si la consulta es fa a partir d'una locució, cal que l'usuari tingui en compte els punts següents:

a) Les locucions compostes per mots del diccionari apareixen com a subentrades d'un dels mots que les componen i estan situades principalment sota entrades que són noms, verbs, adjectius o adverbis. D'aquesta manera, les locucions *a més a més, de mal grat, blat de moro, vers adònic, anar de mal borràs, fer catúfols*, apareixen en els articles encapçalats per *més, grat, blat, vers, borràs* i *catúfol*, respectivament. Dins l'article, les subentrades s'ordenen alfabèticament pel sistema discontinu, és a dir mot a mot, dins la mateixa accepció —entesa, aquesta, en sentit ampli.

b) Les locucions que comencen per una preposició i contenen mots sense entrada pròpia han estat alfabetitzades pel primer mot no gramatical que les compon. Per exemple, *a la babalà* figura en el diccionari després de *babaia* i abans de *babarota*.

c) Les expressions llatines tenen entrada pròpia i estan alfabetitzades pel sistema discontinu, partint de la primera paraula que les compon. Així, *ad hominem* està situada després de *acutorsió* i abans de *adàctil*, i *delírium trèmens*, després de *deliri* i abans de *delirós*.

3. Remissions

3.1. Per tal de poder interpretar adequadament el significat dels mots, cal tenir present que els articles del diccionari poden contenir, ultra les definicions del mot, remissions a altres entrades. Aquestes remissions poden referir-se a una entrada del diccionari o a alguna accepció d'una entrada, la qual cosa s'indica de la manera següent:

a) Quan la remissió es fa a una entrada i el diccionari presenta entrades homògrafes, aquestes van seguides d'un superíndex numèric que les diferencia. Ex.: «**plomallada** *f.* Plomada².»

b) Quan es fan remissions a una accepció d'un article, s'ha de tenir en compte que les accepcions es compten correlativament a partir de la que segueix immediatament l'entrada. Així, «*ACC. 1*» indica la que segueix immediatament l'entrada i precedeix el primer signe separador; «*ACC. 2*», la que segueix el primer separador; «*ACC. 3*», la que segueix el segon separador; etc. En els articles en què hi ha accepcions separades per un punt i a part, aquest equival, pel que fa a les referències, a qualsevol dels signes separadors.

3.2. Si una entrada no té significat propi, però pertany a alguna expressió formada per més d'un mot, el contingut de l'article encapçalat per l'entrada esmentada reproduïx aquesta expressió complexa i remet els lectors a l'entrada que la conté mitjançant l'abreviatura «*V.*», 'vegeu'. Ex.: «**bertran** *adj. os bertran V. os.*»; «**pufí** *adj. baldriga pufí V. baldriga.*»

4. Marques d'ús

Les marques valoratives, que donen informació sobre l'ús d'alguns mots (*IRÒN.*, *VULG.*, etc.) o indiquen si un determinat sentit és semànticament derivat d'algun altre (*PER EXT.*, *FIG.*, etc.), apareixen al costat de l'entrada, i aleshores afecten tot l'article, o al començament d'una accepció, i en aquest cas només afecten aquesta accepció.

5. Informacions morfològiques i sintàctiques

5.1. Les entrades duen indicada una categoria gramatical, que afecta la totalitat de l'article si no s'indica una altra categoria gramatical al començament d'una accepció.

Quan després d'un punt i a part apareix un codi de categoria gramatical, aquesta categoria abraça totes les accepcions fins al següent punt i a part, si no s'indica un canvi de categoria gramatical al començament d'una altra accepció.

Els codis de categoria gramatical que apareixen al començament d'una accepció encapçalada per un signe gràfic o per un de doble es mantenen per a totes les accepcions següents fins que hi ha un altre signe de separació doble o un punt i a part; a partir d'aquests separadors, es recupera la categoria gramatical que hi ha immediatament després de l'entrada o la categoria que figura després del punt i a part immediatament anterior.

5.2. Alguns articles duen, escrites entre claudàtors, informacions morfològiques sobre les entrades (forma del femení, plurals irregulars, invariabilitat quant al nombre, formes irregulars dels verbs) o altres indicacions de tipus sintàctic. Si aquestes informacions afecten tot l'article, estan situades després de l'entrada; si només afecten una accepció, són escrites al començament de l'accepció.

En algunes definicions verbals es fa constar el subjecte del verb definit, el qual apareix al principi de la definició i va seguit d'una coma. Ex.: «**renillar** *v. intr.* El cavall, cridar.»

En les definicions dels verbs transitius, quan la construcció sintàctica o la combinatòria semàntica del verb de la definició no coincideixen amb les del verb definit, s'indica entre parèntesis allò que en la definició representa el complement directe del verb definit. Ex.: «**abandonar** *v. tr.* [...] | Renunciar (a alguna cosa).»; «**cometre** *v. tr.* [...] | Fer (una acció repreensible).»

6. Representació de les formes de femení

6.1. Les formes de femení es representen generalment al costat de la forma masculina de l'entrada, tant si es tracta d'un adjectiu com si es tracta d'un substantiu.

6.2. En els adjectius, la forma femenina s'indica mitjançant la seva terminació i va precedida d'un guionet. Així, **car -a** vol dir que la forma femenina de *car* és *cara*; **ample -a**, que la forma femenina de *ample* és *ampla*.

En els adjectius en què la forma femenina comporta altres canvis ortogràfics, es posa la terminació del femení a comptar des de la vocal tònica inclusivament. Així, **boirós -osa** vol dir que la forma femenina de *boirós* és *boirosa*; **actiu -iva**, que la forma femenina de *actiu* és *activa*; **oblic -iqua**, que la forma femenina de *oblic* és *obliqua*. Si la forma masculina és monosil·làbica, es posa la forma femenina sencera (**roig roja, bla blana**).

6.3. En els substantius amb una forma per al masculí i una altra per al femení i amb categoria gramatical «*m.* i *f.*», es consigna, al costat de la forma masculina, la forma femenina sencera (**noi noia, pagès pagesa, advocat advocada**). En els noms de parentiu i en els noms d'animals, però, la forma masculina i la forma femenina es representen en entrades diferents, per la dificultat que suposaria donar-ne una definició comuna. Ex.: «**avi** *m.* Pare del pare o de la mare. *L'avi matern.* | Ascendent, avantpassat. | *POP.* Home d'edat molt avançada. | *pl.* Avi i àvia. *He anat a veure els avis.*»; «**àvia** *f.* Mare del pare o de la mare. *L'àvia paterna.* | Ascendent, avantpassada. | *POP.* Dona d'edat molt avançada.»

Si dues formes de femení es corresponen amb una de masculí, es representa la forma femenina més semblant a la del masculí al costat d'aquesta i, en una entrada independent, l'altra forma femenina possible. Així, per a un substantiu com *prior*, amb dues formes possibles de femení (*priora* i *prioressa*), hi ha una entrada **prior priora** i una altra entrada **prioressa** que remet al femení de la primera; per a un adjectiu com *motor*, amb dues formes possibles de femení (*motora* i *motriu*), hi ha una entrada **motor -a** i una altra entrada **motriu**.

Només en alguns casos es representa la forma de femení a l'interior de l'article precedida de l'abreviatura «fem.» (que vol dir 'femení' i no pas 'substantiu femení'). Ex.: «**pallús** [pl.-ussos] *m.* Rebuig de la palla. | *m.* i *f.* [fem. **pallussa**] *DESP.* Persona aturada, curta de gambals.»

7. Representació de les formes de plural

7.1. En els noms, es passa de la forma del singular a la del plural canviant la terminació *-a* en *-es* (ex.: *casa cases*) o afegint *-s*, *-ns*, *-os* (o *-sos*), a la forma del singular (ex.: *torre torres*, *pa pans*, *vas vasos*, *os ossos*); en certs noms, les dues formes són idèntiques (ex.: *temps*). En el diccionari només es consignen les formes del plural dels noms si no es troben en cap dels casos indicats a continuació:

a) Si el nom acaba en *-a* àtona (el seu plural es forma canviant aquesta *-a* en *-es*, amb els consegüents canvis ortogràfics; ex.: *taula taules*, *problema problemes*, *paga pagues*, *vaca vaques*, *pasqua pasqües*, *llengua llengües*, *pluja pluges*, *força forces*).

b) Si el nom acaba en vocal tònica (el seu plural es forma afegint *-ns* al singular; ex.: *pa pans*, *volcà volcans*, *camí camins*).

c) Si el nom, agut i masculí, acaba en *-s*, *-ç* o *-x* (el seu plural es forma afegint *-os* —no *-sos*, en el cas dels acabats en *-s*— al singular; ex.: *permís permisos*, *braç braços*, *peix peixos*).

d) Si el nom acaba en *-s* i no està comprès en el cas *c*, o bé si és un compost el segon element del qual és un plural (el seu plural és igual al singular; ex.: *pols* [f.], *llapis*, *petjapapers*, *adobacossis*).

e) Si el nom no està comprès en cap dels casos anteriors (el seu plural es forma afegint *-s* al singular; ex.: *torre torres*, *vel vels*, *forja forns*). Els masculins acabats en *-sc*, *-st* i *-xt* admeten, al costat del plural en *-scs*, *-sts* i *-xts*, un plural en *-scos*, *-stos* i *-xtos* (de *bosc*, *boscs* i *boscós*). Els masculins aguts acabats en *-ig* admeten, al costat del plural en *-igs*, un plural en *-os*, amb els consegüents canvis ortogràfics (de *assaig*, *assaigs* i *assajos*; de *fastig*, *fastigs* i *fastijos*; de *estoig*, *estoigs* i *estotjos*; de *desig*, *desigs* i *desitjos*); d'aquests, es consignen en el diccionari els plurals dels que adopten la forma en *-tjos*.

7.2. En els adjectius no s'indica mai la forma del plural. Els lectors han de tenir present que els d'una sola terminació acabats en *-ç* en el singular, fan el plural masculí en *-os* i el femení en *-es* (de *voraç*, *voraços voraces*).

8. Representació de la flexió verbal

8.1. Els verbs tenen entrada per la forma de l'infinitiu. Pel que fa a la resta de la conjugació, només es consignen en el diccionari les formes generals que no s'avenen amb el que s'exposa a continuació (vegeu també l'apartat 9). El signe / separa altres variants.

Model I	
INFINITIU	cantar
GERUNDI	cantant
PARTICIPI	<i>sing.</i> cantat, cantada; <i>pl.</i> cantats, cantades
INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 canto/cante, cant, canti; 2 cantes; 3 canta; 4 cantem/cantam; 5 canteu/cantau; 6 canten • <i>imperfet</i>: 1 cantava, 2 cantaves, 3 cantava, 4 cantàvem, 5 cantàveu, 6 cantaven • <i>perfet</i>: 1 cantí, 2 cantares, 3 cantà, 4 cantàrem, 5 cantàreu, 6 cantaren • <i>futur</i>: 1 cantaré, 2 cantaràs, 3 cantarà, 4 cantarem, 5 cantareu, 6 cantaran • <i>condicional</i>: 1 cantaria, 2 cantaries, 3 cantaria, 4 cantaríem, 5 cantaríeu, 6 cantaríen
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 canti/cante; 2 cantis/cantes; 3 canti/cante; 4 cantem; 5 canteu; 6 cantin/canten • <i>imperfet</i>: 1 cantés/cantara, cantàs; 2 cantéssis/cantésses, cantares, cantassis; 3 cantés/cantara, cantàs; 4 cantéssim/cantéssem, cantàrem, cantàssim; 5 cantéssiu/cantésseu, cantàreu, cantàssiu; 6 cantéssin/cantéssen, cantaren, cantassin
IMPERATIU	2 canta; 3 canti/cante; 4 cantem; 5 canteu/cantau; 6 cantin/canten

Model II	
INFINITIU	perdre
GERUNDI	perdent
PARTICIPI	<i>sing.</i> perdut, perduda; <i>pl.</i> perduts, perdudes
INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 perdo/perd, perdi; 2 perds; 3 perd; 4 perdem; 5 perdeu; 6 perden • <i>imperfet</i>: 1 perdia, 2 perdies, 3 perdia, 4 perdiem, 5 perdíeu, 6 perdien

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>perfet</i>: 1 perdí, 2 perderes, 3 perdé, 4 perdérem, 5 perdéreu, 6 perderen • <i>futur</i>: 1 perdré, 2 perdràs, 3 perdrà, 4 perdrem, 5 perdreu, 6 perdran • <i>condicional</i>: 1 perdria, 2 perdries, 3 perdria, 4 perdríem, 5 perdríeu, 6 perdrien
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 perdi/perda; 2 perdis/perdes; 3 perdi/perda; 4 perdem; 5 perdeu; 6 perdin/perden • <i>imperfet</i>: 1 perdés/perdera; 2 perdessis/perdesses, perderes; 3 perdés/perdera; 4 perdéssim/perdéssem, perdérem; 5 perdéssiu/perdésseu, perdéreu; 6 perdessin/perdessen, perderen
IMPERATIU	2 perd; 3 perdi/perda; 4 perdem; 5 perdeu; 6 perdin/perden

Model III	
INFINITIU	témer
GERUNDI	tement
PARTICIPI	<i>sing.</i> temut, temuda; <i>pl.</i> temuts, temudes
INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 temo/tem, temi; 2 tems; 3 tem; 4 temem; 5 temeü; 6 temen • <i>imperfet</i>: 1 temia, 2 temies, 3 temia, 4 temíem, 5 temíeu, 6 temien • <i>perfet</i>: 1 temí, 2 temeres, 3 temé, 4 temérem, 5 teméreu, 6 temeren • <i>futur</i>: 1 temeré, 2 temeràs, 3 temerà, 4 temerem, 5 temereu, 6 temeran • <i>condicional</i>: 1 temeria, 2 temeries, 3 temeria, 4 temeríem, 5 temeríeu, 6 temerien
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 temi/tema; 2 temis/temes; 3 temi/tema; 4 temem; 5 temeü; 6 temin/temen • <i>imperfet</i>: 1 temés/temera; 2 temessis/temesses, temeres; 3 temés/temera; 4 teméssim/teméssem, temérem; 5 teméssiu/temésseu, teméreu; 6 temessin/temessen, temeren
IMPERATIU	2 tem; 3 temi/tema; 4 temem; 5 temeü; 6 temin/temen

Model IV	
INFINITIU	patir
GERUNDI	patint
PARTICIPI	<i>sing.</i> patit, patida; <i>pl.</i> patits, patides

INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 pateixo/patixo, patisc, patesc, pateixi; 2 pateixes/patixes; 3 pateix/patix; 4 patim; 5 patiu; 6 pateixen/patixen • <i>imperfet</i>: 1 patia, 2 paties, 3 patia, 4 patiem, 5 patieu, 6 patien • <i>perfet</i>: 1 patí, 2 patires, 3 patí, 4 patírem, 5 patíreu, 6 patiren • <i>futur</i>: 1 patiré, 2 patiràs, 3 patirà, 4 patirem, 5 patireu, 6 patiran • <i>condicional</i>: 1 patiria, 2 patiries, 3 patiria, 4 patiríem, 5 patiríeu, 6 patirien
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 pateixi/patisca, patesqui; 2 pateixis/patisses, patesquis; 3 pateixi/patisca, patesqui; 4 patim/patiguem; 5 patiu/patigueu; 6 pateixin/patiquen, patesquin • <i>imperfet</i>: 1 patís/patira; 2 patíssim/patíssem, patírem; 5 patíssi/patísseu, patíreu; 6 patíssim/patíssem, patírem
IMPERATIU	2 pateix/patix; 3 pateixi/patisca, patesqui; 4 patim/patiguem; 5 patiu; 6 pateixin/patiquen, patesquen, patesquin

Model V	
INFINITIU	trair
GERUNDI	traint
PARTICIPI	<i>sing.</i> traït, traïda; <i>pl.</i> traïts, traïdes
INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 traixo/traïxo, traïsc, traesc, traeixi; 2 traïxes/traïxes; 3 traïx/traïx; 4 traïm; 5 traïu; 6 traïxen/traïxen • <i>imperfet</i>: 1 traïa, 2 traïes, 3 traïa, 4 traïem, 5 traïeu, 6 traïen • <i>perfet</i>: 1 traí, 2 traïres, 3 traí, 4 traïrem, 5 traïreu, 6 traïren • <i>futur</i>: 1 traïré, 2 traïràs, 3 traïrà, 4 traïrem, 5 traïreu, 6 traïran • <i>condicional</i>: 1 traïria, 2 traïries, 3 traïria, 4 traïríem, 5 traïríeu, 6 traïrien
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 traeixi/traïisca, traesqui; 2 traeixis/traïsses, traesquis; 3 traeixi/traïisca, traesqui; 4 traïm/traïguem; 5 traïu/traïgueu; 6 traixin/traïsquen, traesquin • <i>imperfet</i>: 1 traís/traïra; 2 traïssim/traïsssem, traïrem; 5 traïssi/traïsseu, traïreu; 6 traïssim/traïsssem, traïrem
IMPERATIU	2 traïx/traïx; 3 traïxi/traïisca, traesqui; 4 traïm/traïguem; 5 traïu; 6 traïxin/traïsquen, traesquin

Model VI	
INFINITIU	dormir
GERUNDI	dormint
PARTICIPI	<i>sing.</i> dormit, dormida; <i>pl.</i> dormits, dormides
INDICATIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 dormo/dorm, dormi; 2 dorms; 3 dorm; 4 dormim; 5 dormiu; 6 dormen • <i>imperfet</i>: 1 dormia, 2 dormies, 3 dormia, 4 dormíem, 5 dormíeu, 6 dormien • <i>perfet</i>: 1 dormí, 2 dormires, 3 dormí, 4 dormírem, 5 dormíreu, 6 dormiren • <i>futur</i>: 1 dormiré, 2 dormiràs, 3 dormirà, 4 dormirem, 5 dormireu, 6 dormiran • <i>condicional</i>: 1 dormiria, 2 dormiries, 3 dormiria, 4 dormiríem, 5 dormiríeu, 6 dormirien
SUBJUNTIU	<ul style="list-style-type: none"> • <i>present</i>: 1 dormi/dorma; 2 dormis/dormes; 3 dormi/dorma; 4 dormim/dormiguem; 5 dormiu/dormigueu; 6 dormin/dormen • <i>imperfet</i>: 1 dormís/dormira; 2 dormíssis/dormísseu, dormires; 3 dormís/dormira; 4 dormíssim/dormíssem, dormírem; 5 dormíssi/dormísseu, dormíreu; 6 dormíssin/dormíssen, dormiren
IMPERATIU	2 dorm; 3 dormi/dorma; 4 dormim/dormiguem; 5 dormiu; 6 dormin/dormen

A més de les formes exposades en els models anteriors, per a completar la conjugació cal tenir present que els temps compostos es construeixen amb les formes simples del verb auxiliar *haver* seguides del participi del verb que es conjuga. Així mateix, el pretèrit perfet perifràstic presenta, seguides de l'infinitiu del verb que es conjuga, les formes auxiliars següents:

INDICATIU	1 vaig, 2 vas o vares, 3 va, 4 vam o vàrem, 5 vaiu o vàreu, 6 van o varen
SUBJUNTIU	1 vagi, 2 vagis, 3 vagi, 4 vàgim, 5 vàgiu, 6 vagin

8.2. Els verbs acabats en *-ar* (com *cantar*) es conjuguen segons el **Model I**. Cal, però, tenir en compte que en els verbs que acaben en *-gar*, *-car*, *-guar*, *-quar*, *-jar* i *-çar*, la *g*, *c*, *gu*, *qu*, *j* i *ç* d'aquestes terminacions es canvien respectivament en *gu*, *qu*, *gü*, *qü*, *g* i *c* davant d'una desinència començada en *e* o en *i*.

Les desinències *-i*, *-is* i *-in* s'escriuen *-ï*, *-ïs* i *-ïn*, respectivament, en els verbs en els quals la darrera síl·laba del radical és formada per una consonant seguida de *e*, *i*, *o* o *u*, llevat dels verbs que acaben en *-guar* i *-quar*. Així, el present de subjuntiu de *evacuar* és: *evacuiï*, *evacuiïs*, *evacuiï*, *evacuem*, *evacueu*, *evacuiïn*. Si davant les terminacions *-ï*, *-*

īs, -īn, hi ha una *i* precedida de vocal, aquesta *i* desapareix. Així, *desmaiar* fa *desmai*, etc.

8.3. Els verbs acabats en *-re* (com *perdre*) es conjuguen segons el **Model II**; els acabats en *-er* feble (com *témer*), segons el **Model III**. La *i* de les desinències *-ia*, *-ies* i *-ien* de l'imperfet d'indicatiu pren una dièresi quan la precedeix una vocal àtona. Així, l'imperfet de *cloure* és, amb el radical *clo-* del gerundi (*cloent*): *cloïa*, *cloïes*, *cloïa*, *cloïem*, *cloïeu*, *cloïen*.

8.4. Els verbs acabats en *-ir* (com *patir* o *trair*) es conjuguen d'acord amb els **Models IV** i **V**, respectivament, segons que la darrera lletra de llur radical sigui una consonant (com en *patir*) o una vocal (com en *trair*).

Hi ha un petit nombre de verbs en *-ir* que no admeten l'increment *-eix-* (com *dormir*, que no fa **dormeixo*, **dormeixes*, etc., sinó *dormo*, *dorms*, etc.). Aquests verbs es conjuguen d'acord amb el **Model VI**. El fet que un verb en *-ir* no prengui l'increment *-eix-* és indicat, en el diccionari, posant entre claudàtors la forma 3 del seu present d'indicatiu. Així: «**dormir** [ind. pr. 3 *dorm*]».

9. Verbs irregulars

9.1. La conjugació dels verbs que no s'ajusten a cap dels models descrits s'indica, en el diccionari, en el lloc corresponent a la informació morfològica.

9.2. Si entre les formes consignades figura el gerundi (per ex., en *cloure*, *cloent*), s'entén que prenen el seu radical les formes 4 i 5 del present d'indicatiu (*cloem*, *cloeu*), la 5 de l'imperatiu (*cloeu*) i totes les de l'imperfet d'indicatiu (*cloïa*, *cloïes*, etc.).

9.3. Si hi figura el futur (per ex., en *tenir*, *tindré*, etc.), el condicional el segueix en la seva irregularitat (*tindria*, etc.).

9.4. Si hi figura l'imperfet de subjuntiu (per ex., en *caure*, *caigués*, etc.), el perfet d'indicatiu el segueix en la seva irregularitat (*caiguí*, *caigueres*, etc.).

9.5. En les formes irregulars de l'imperatiu, cal tenir present que, sempre que no s'indica una forma diferent, les formes 2 i 5 són, respectivament, com les formes 3 i 5 del present d'indicatiu, i que les formes 3, 4 i 6 són iguals a les corresponents del present de subjuntiu.